

ԱՆՆԱ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

Երևանի պետական համալսարան

ԻՏԱԼԵՐԵՆԻ ԴԱՍԱՎԱՆՂՄԱՆ ՈՐՈՇ ԱՐԴԻ ՄԵԹՈԴՆԵՐԻ ՇՈՒՐՁ

Տվյալ հոդվածում քննարկվում են իտալերենի դասավանդման արդի մեթոդները՝ առանձնացնելով հաղորդակցական մեթոդը և նոր տեխնոլոգիաները: Ուսուցման գործընթացում կիրառվող վարժությունների տեսակներն ուղղված են գրավոր և բանավոր խոսքի ձևավորմանն ու հարստացմանը, հաղորդակցական հմտությունների զարգացմանը և դասավանդման արդյունավետության բարձրացմանը: Նշվում է, որ իտալերենի ուսուցումը ավելի արդյունավետ, մատչելի և հետաքրքիր է դառնում նոր տեխնոլոգիաների ընձեռած բազում հնարավորությունների միջոցով:

Բանալի քառեր. *օտար լեզվի ուսուցում, դասավանդման արդի մեթոդներ, հաղորդակցական մեթոդ, հաղորդակցական հմտությունների զարգացում, նոր տեխնոլոգիաներ*

Արդի աշխարհում ընթացող քաղաքական, մշակութային, տնտեսական տարբեր փոփոխությունները, նոր գաղափարների և տեսակետների յուրացումը մեծապես նպաստում են օտար լեզուների ուսուցմանը: Լեզվի իմացությունը գործնական առումով մեծ անհրաժեշտություն է, և այսօր խոսքն արդեն առնվազն երկու կամ երեք օտար լեզուների իմացության մասին է: Օտար լեզու սովորելու շարժառիթները տարբեր են. լեզուն ծառայում է որպես շփման, շրջակա իրականության վերաբերյալ տեղեկատվության ընդունման և փոխանցման միջոց: Օտար լեզվի ուսումնասիրությունը հնարավորություն է ընձեռում ծանոթանալու այլալեզու երկրի մշակույթին, պատմությանը, ընդարձակելու մտահորիզոնը:

Վերջին տարիներին ամբողջ աշխարհում իտալերենի ուսուցումը մեծ տարածում ունի: Իտալերենը ամենաշատ ուսումնասիրվող լեզուն է՝ անգլերենից, ֆրանսերենից, իսպաներենից հետո /Gasperetti, 2014/: Իտալերենի ուսուցման տարածումը պայմանավորված է մի շարք գործոններով՝ քաղաքական, պատմական, տնտեսական, մշակութային: Ինչպես հայտնի է, իտալերենը համարվում է արվեստի, երաժշտության, գրականության, ճարտարապետության, քանդակագործության լեզու:

Իտալացի լեզվաբան Դանիելա Կավալերոն, ամփոփելով իտալերենի դասավանդման երկար տարիների իր փորձը, գրում է. «Երբ խոսք է լինում լեզու սովորելու մասին, անհրաժեշտ է կարևորել նաև մշակույթը, նույնիսկ եթե քերականությունը մեզ օգնում է սովորելու լեզվի կառուցվածքը, միևնույն է մշակույթի իմացությունը մեզ օգնում է առավել արդյունավետ շփվել տարբեր ազգերի հետ, ծանոթանալ նրանց պատմությանը՝ այդ ազգերին բնորոշ առանձնահատկություններին»: Մշակույթին տեղյակ լինելը ինտեգրվելու

անհրաժեշտ պայման է, իսկ լեզուն միջոց՝ տվյալ երկրում հաստատվելու /Cavallero, 2009: 12-14/:

Իտալիան շատ հայտնի է իր փառավոր անցյալով՝ Հռոմեական հզոր կայսրությանը և Վերածննդի դարաշրջանով, ինչը ճանապարհ բացեց նոր գաղափարների, հայտնագործությունների և արվեստի զարգացման համար: Ուստի պետք է նկատի ունենալ այս ամենը և ուսանողին ծանոթացնել Իտալիայի ժամանակակից կյանքին, արվեստին, մարդկանց առօրյային, ապրելակերպին, երկրի տարբեր շրջանների առանձնահատկություններին: Իտալերեն ուսումնասիրող ուսանողը այս ամենին պետք է տեղեկանա հենց իտալերեն:

Տարիներ շարունակ իտալերենի դասավանդման մեջ կիրառվել են թե՛ ավանդական, և թե՛ արդի մեթոդներ: Գժվար է տարանջատել անցյալի և արդի մեթոդները, քանի որ յուրաքանչյուրն իր հերթին ունի և՛ դրական, և՛ բացասական որոշ բնութագրեր: Ավանդական մեթոդների միջոցով ուսանողն առավելապես հարստացնում է տեսական գիտելիքները, իսկ արդի մեթոդները նպաստում են, որ նա արագ, մատչելի, հետաքրքիր կերպով գործնականորեն սովորի լեզուն: Անցյալի և նոր մեթոդները պետք է նպաստեն ուսանողի գիտելիքների հարստացմանը, իսկ կարողությունները վերածեն հմտությունների: /Balboni, Santipolo, 2003/:

Այս հոդվածում կներկայացնենք իտալերենի ուսուցման որոշ արդի մեթոդներ՝ առանձնացնելով հաղորդակցական մեթոդը՝ իբրև ուսուցման արդյունավետ միջոց և նոր տեխնոլոգիաները՝ որպես իտալերենի դասավանդման արդի մեթոդ:

Վ. Լ. Լիթլվուդի «Լեզվի հաղորդակցական ուսուցումը» մենագրությունը նվիրված է հաղորդակցական մոտեցման կիրառման տեսական ու գործնական խնդիրներին: Ինչպես նշում է հեղինակը, այսպես կոչված հաղորդակցական շարժումը սկզբնավորվել է 1970-ականների սկզբներին: Հաղորդակցական մոտեցման տեսանկյունից ուսուցման նպատակը սովորողի հաղորդակցական ունակության ձևավորումն է: Այս մեթոդը մեծապես տարածված է իտալերենի ուսուցման գործընթացում: Գրա հիմնական առանձնահատկությունն այն է, որ լեզուն սովորում են՝ հիմնվելով բանավոր խոսքի վրա՝ ըստ տարբեր իրավիճակների /Littlewood, 1983/:

Ըստ Լիթլվուդի՝ հաղորդակցական մոտեցմանը բնորոշ է նաև լեզվի գործառական և կառուցվածքային կողմերի միավորումը: Սա նոր մոտեցում է ոչ միայն տեսական, այլև մեթոդաբանական առումով: Նկատի ունենալով, որ հաղորդակցական մեթոդը ինչ-որ չափով հաջողությամբ համադրում է ոչ միայն տարբեր մեթոդների սկզբունքները, այլև մանկավարժական, դիդակտիկ, լեզվաբանական, հոգեբանական և մեթոդական տարբեր հայեցակետերը, անհրաժեշտություն է առաջանում թվարկելու արևմտյան գիտական հանրության ընդունած հաղորդակցական մոտեցման սկզբունքները.

1. Հնարավորինս գործածել ուսուցանվող տվյալ օտար լեզուն, ինչպես որ այն իրական ենթատեքստում օգտագործվում է, օրինակ՝ առաջարկվում է

համացանցից քաղել մարզամշակութային նյութեր: Այսինքն՝ ուսուցանվող լեզուն պիտի լինի աժմեական:

2. Հաղորդակցական իրազեկության մի մասը խոսողի կամ լսողի մտադրության պարզաբանումն է: Օրինակ՝ ուսանողները վերլուծում են նյութը, քննարկում և հայտնում իրենց կարծիքը:

3. Ուսուցանվող լեզուն ոչ թե ուսումնասիրության առարկա է, այլ հաղորդակցության միջոց:

4. Մի գործառույթը կարող է ունենալ լեզվական տարբեր ձևեր:

5. Ուսանողները պետք է լեզուն գործածեն խոսքային մակարդակում: Նրանք պետք է սովորեն կապակցել և համաձայնեցնել նախադասությունները և համախմբող, հարակցող լեզվական ունակություններ ունենան:

6. Խաղերը կարևոր են, որովհետև ունեն որոշակի ընդհանուր գծեր իրական հաղորդակցական իրադրությունների հետ: Դա ունի հաղորդակցական նպատակ: Ըստ այս սկզբունքի՝ ուսանողը լեզվական խաղ է խաղում:

7. Ուսանողին պետք է հնարավորություն տրվի արտահայտելու իր մտքերն ու կարծիքները:

8. Կարևոր է ոչ թե խոսքի ճշտությունը, այլ սահունությունը, այսինքն՝ սխալները հաղորդակցական տարբեր մակարդակներում ներելի են: Հետաքրքիրն այն է, որ ուսանողի սխալը կարող են «չնկատել» ոչ միայն ուսանողները, այլև դասախոսը:

9. Դասախոսի ամենակարևոր խնդիրը հաղորդակցությանը նպաստող իրադրությունների ստեղծումն է: Օրինակ՝ հանձնարարվում է հորինել մի փոքրիկ պատմվածք կամ կատարել մի առաջադրանք:

10. Հաղորդակցությունը նպաստում է համագործակցությանը: Դա հնարավորություն է ստեղծում, որ ուսանողները բանակցեն:

11. Արտահայտություններն իմաստավորելիս կարևորվում է հաղորդակցական իրադրության սոցիալական ենթատեքստը:

12. Հաղորդակցական իրազեկության կարևոր մաս է լեզվական ձևերը համապատասխանորեն օգտագործել սովորելը:

13. Հաղորդակցական գործունեության ժամանակ դասախոսը հանդես է գալիս որպես խորհրդատու:

14. Հաղորդակցվելիս դասախոսը կանգնում է ոչ միայն *ինչ*, այլև *ինչպես* ասելու ընտրության առջև:

15. Ուսուցանվող քերականությունը և բառապաշարը ընտրվում են ըստ գործառույթի, իրադրական ենթատեքստի և խոսակիցների դերերի:

16. Ուսանողները պետք է յուրացնեն լեզուն՝ իբրև այն կրողներ:

Այսպիսով, կարելի է պնդել, որ հաղորդակցական մոտեցումը ներկայացնում է արդի մեթոդաբանական նոր հայեցակետ /տես՝ Դավոյան, 2005: 234-235/:

Հաղորդակցական կարողություններ ու հմտություններ դրսևորելը նպաստում է, որ ուսանողը կարողանա՝

1. լսել, ընկալել և համարժեք վերաբերմունք դրսևորել,

2. բանավիճել, բանավոր և գրավոր տրամաբանված խոսք կառուցել,

3. ըստ նշանակության և տեղին օգտագործել սովորած եզրույթները, հասկացությունները և արտահայտությունները,

4. հասկանալ և ճիշտ օգտագործել հաղորդակցման ոչ խոսքային միջոցները,

5. օգտվել հաղորդակցման արդի տեխնիկական միջոցներից:

Ինչպես նշվեց վերևում, հաղորդակցական մոտեցումը ինչ-որ չափով հաջողությամբ համադրում է ոչ միայն տարբեր մեթոդների համապատասխանող սկզբունքները, այլև մանկավարժական, դիդակտիկ, լեզվաբանական, հոգեբանական և մեթոդական տարբեր տեսակետներ: Սկզբունքային նշանակություն ունի այն, որ ուսանողները հնարավորինս պետք է օգտագործեն ուսումնասիրվող լեզուն՝ իտալերենը: Ուսանողները պետք է յուրացնեն լեզուն՝ իբրև դրա կրողներ /Littlewood, 1983/:

Ըստ Լարսեն-Ֆրիմանի, դասախոսն օգնական է, ընկեր, խորհրդատու, նա պետք է ավելի շատ լսի, քան խոսի: Դասախոսը պետք է կազմի հետաքրքիր առաջադրանքներ, հաղորդակցական խաղեր, վարժություններ, կազմակերպի որևէ քննարկում՝ ուսանողի ճանաչողական ակտիվությունը բարձրացնելու և նրան կրթական գործընթացում ներգրավելու համար /Larsen-Freeman, 1986/: Այդպիսի առաջադրանքների դեպքում ուսանողները ակտիվորեն գրուցում են, քննարկում, բանավիճում: Նրանք ավելի պատասխանատու են իրենց ուսուցման գործընթացում: Մեծ ուշադրություն է դարձվում խմբակային ուսուցմանը: Խմբով աշխատելիս ուսանողներն ավելի հեշտ են յուրացնում ուսումնական նյութը, զարգացնում են ինքնուրույն աշխատանքի՝ իրենց հմտությունները, ինչպես նաև բացահայտվում են ուսանողի անհատական հնարավորությունները: Ուսանողը պետք է կարողանա իր ընկերներից լսել, նրանց հետ գրուցել, քննարկումներ կատարել: Ուսանողի և դասախոսի գործը հիմնված է համագործակցության վրա: Այս մեթոդի համար առաջնայինը հաղորդակցական ունակությունների զարգացումն է, ոչ թե լեզվի ուսուցումը քերականական մակարդակով: Լեզվի ուսուցման գործում մեծ կարևորություն ունեն նաև նոր տեխնոլոգիաները:

Վերջին տարիների նորագույն տեխնոլոգիաների շնորհիվ ստեղծվեցին լեզուների ուսուցման արդիական մեթոդներ: Բազմազան ծրագրերն ու համացանցը փոխում են գիտելիքներ ձեռք բերելու ուղիներն ու մեր հնարավորությունները: Դասավանդման և ուսուցման նորարարական եղանակները վերափոխում են նաև լսարանում դաս անցկացնելու գործելակերպը: Ավելին, տեխնոլոգիաներն ուսանողներին նոր պահանջներ են առաջադրում. հիմնական կարողություններից բացի, նրանք պետք է ունենան 21-րդ դարում պահանջվող բոլոր հմտությունները՝ համագործակցության, հաղորդակցման և տեղեկատվական կառավարման կարողություններ, նրանց պետք է հասանելի լինեն ուսուցման օժանդակող այն բոլոր միջոցները, որոնք հնարավոր են դարձնում այդ ունակությունների օգտագործումը: Տեղեկատվական գիտելիքների վրա հիմնված հասարակությունը կրթական նոր

սկզբունքների պահանջ ունի: Այսինքն, ոչ միայն նոր տեխնիկա, այլև դասավանդման նոր ձևեր, նոր մեթոդներ, ուսուցման նոր սկզբունքներ ու եղանակներ: Օտար լեզվի արդի ուսուցման գլխավոր նպատակը սովորողի հաղորդակցվելու ունակության ձևավորումն է, օտար լեզվի գործնական տիրապետումը: Նոր տեխնոլոգիական միջոցների կիրառումը հնարավոր է կրթական հարուստ միջավայրում: Արդեն փաստ է, որ ուսուցումն առանց համակարգչի այլևս հնարավոր չէ պատկերացնել: Կրթական համակարգը ամեն կերպ պետք է աջակցի ուսուցման կազմակերպմանը՝ սովորողների համար ստեղծելով նոր տեխնիկական սարքավորումներին համապատասխան պայմաններ և ապահովելով դրանց արդյունավետ կիրառումը: Նոր մեդիամիջոցների զարգացման համար ենթադրելի են գիտելիքների ձեռք բերման բոլորովին նոր ուղղություններ և ուսուցման կազմակերպման նոր ձևեր: Դասավանդման ավանդական ձևերի կողմնակիցները բողոքում են՝ պատմողաբար հաղորդվող գիտելիքը այլևս պահանջարկ չունի, այժմ հարկավոր է լսարանում ստեղծել ժամանակին համապատասխանող տեխնոլոգիական պայմաններ՝ դասընթացը արդի մեթոդներով և արդյունավետ անցկացնելու համար:

Ավանդական ուսուցումը հիմնված է կառուցվածքային այնպիսի բովանդակության վրա, որի դեպքում սովորողին գիտելիք փոխանցողը դասախոսն է: Մինչդեռ տեղեկատվական հասարակության մեջ կրթության նկատմամբ պահանջն այլ է: Այն սովորողներից, ովքեր տիրապետում են նորագույն տեխնիկայի և ինքնուսուցման մեթոդների, պահանջում է առավել մեծ ակտիվություն:

Արդի մեթոդներով դասընթաց նշանակում է՝

1. անկախություն,
2. համագործակցություն,
3. ինտերակտիվություն,
4. ստեղծագործական մտքի զարգացում:

Կրթության նոր ձևերի ազդակումը նշանակում է՝

1. ուսուցման նոր ձևերի ներդրում,
2. դասախոսի նոր դերի ստեղծում,
3. ուսուցման գործընթացում նոր տեխնոլոգիաների ակտիվ ներգրավում,
4. մեդիամիջոցների ազատ օգտագործման մատչելիություն /տե՛ս Մովսիսյան, 2009/:

Նոր կրթության իրականացման այսպիսի փոփոխությունը մեծ մասամբ պայմանավորված է դասախոսի տարաբնույթ մեդիամիջոցներով աշխատելու պատրաստակամությամբ ու նախաձեռնությամբ: Ինչպես նախկինում, այնպես էլ այսօր ուսուցման հիմնական միջոց է համարվում ուսումնական ձեռնարկը, որն այսօր համադրվում է արդի տեխնոլոգիաներին: Առավել արդիական մեդիաները, այնպիսիք, ինչպիսիք են տեսաերիզները, ձայներիզները, հեռուստատեսությունը, համակարգիչը, արդեն ներառվել են կրթության գործ-

ընթացում՝ միաժամանակ չբացառելով դասավանդողների գոյությունն ու դասավանդման այլ միջոցները: Նրանք պետք է ուղղորդեն սովորողին *երբ, ինչպես* և *որտեղ* կիրառել այս կամ այն մեդիամիջոցը: Նրանք են ընտրում, ղեկավարում, հնարավորություն տալիս միացնելու կամ անջատելու սարքավորումները, հարկ եղած դեպքում ինչ-ինչ բաներ են կրկնում, հարցեր են տալիս: Մա ամենևին էլ չի նշանակում, որ սովորողները տեղեկատվության պասիվ սպառողներ են: Լրատվական միջոցներն օգտագործելիս անհրաժեշտ է ակտիվ աշխատանք և մասնակցություն ուսուցման գործընթացի տարբեր փուլերում:

Մանկավարժական արդի տեխնոլոգիաները, ինչպիսիք են՝ համագործակցության ուսուցումը, նախագծային մեթոդը, նոր տեղեկատվական տեխնոլոգիաների օգտագործումը, համացանցը, նպաստում են իրականացնելու դասավանդման ուսանողակենտրոն մոտեցում, ապահովում են անհատական ուսուցումը՝ ըստ սովորողի հնարավորությունների, մակարդակի, հակումների:

Համացանցի՝ մեզ տրամադրվող ռեսուրսները հսկայական են: Օտար լեզվի դասի ժամանակ համացանցի շնորհիվ լուծվում են դիդակտիկ շատ խնդիրներ.

1. սովորողի մոտ օտար լեզուն սովորելու ցանկության առաջացում,
2. ընթերցանության և գրելու հմտության ձևավորում՝ օգտագործելով համացանցի նյութերը,
3. արտասանությունը բարելավելու աշխատանք,
4. երկխոսության և մենախոսության ուսուցում,
5. բառապաշարի ուսուցում:

Բացի այդ, աշխատանքը նպատակաուղղված է համացանցային տեխնոլոգիաների հնարավորությունների ուսումնասիրությանը, ինչի շնորհիվ ընդլայնվում է սովորողների մտահորիզոնը: Սովորողները կարող են մասնակցել առցանց անցկացվող թեստերին, կարող են մամակագրական կապեր հաստատել այլ երկրներում ապրող իրենց հասակակիցների հետ, մասնակցել առցանց հաղորդակցությանը, տեսաժողովներին ու քննարկումներին:

Ուսուցման թվայնացումն անկասկած առնչվում է այն փաստին, որ համակարգիչը մտավոր զարգացման աղբյուր է՝ բոլոր առումներով: Համակարգիչի օգտագործումն ամենաօգտակար ձևերից է: Իտալերենի ուսուցման հիմնական նպատակը տվյալ դեպքում հաղորդակցության հմտությունների ձևավորումն է, իսկ մյուս բոլոր խնդիրները (կրթական, դաստիարակչական, զարգացնող) լուծվում են գլխավոր նպատակի իրականացման ընթացքում: Առաջնային նշանակությունը տրվում է նյութի ընկալմանը, բովանդակության հաղորդմանը և իմաստի արտահայտմանը, ինչն էլ նպաստում է լեզվի քերականական կառույցների և բառերի անուղղակի ուսուցմանը: Որպես տեղեկատվական համակարգ՝ համացանցն իր օգտատերերին առաջարկում է տեղեկության ու պաշարների հսկայական տեսականի.

1. էլեկտրոնային փոստ,
2. հեռուստակոնֆերանսներ, տեսակոնֆերանսներ,
3. անձնական տեղեկատվություն հրապարակելու, անձնական էջ ստեղծելու և համացանցում տեղադրելու հնարավորություն,
4. մուտք դեպի տեղեկատվական պաշարներ,
5. տեղեկատվական կատալոգ,
6. փնտրողական համակարգեր,
7. առցանց հաղորդակցություն:

Վերոհիշյալ բոլոր ռեսուրսները հնարավոր է օգտագործել օտար լեզվի դասի ընթացքում: Համացանցի վիրտուալ միջավայրը հնարավորություն է ընձեռում դուրս գալ ժամանակի և տարածության հասկացությունների սահմաններից և կենդանի շփում է ապահովում իր օգտատերերի համար /տես Երիցյան, 2013/:

Համացանցը հիանալի միջոց է համաշխարհային անցուղարձին հետևելու համար: Այն հնարավորություն է տալիս լսարանը վերածել նորությունների գործակալության, իսկ սովորողներին՝ առաջնակարգ լրագրողների: Գործունեության այսպիսի տեսակը շատ հարմար է բարձր կուրսերի համար, քանի որ ներառում է կարդալու մեծածավալ նյութեր, ընթերցանություն, խոսելու հմտություն: Սովորողներին կարելի է առաջարկել խմբային աշխատանք, օրինակ՝ հետազոտություն, որ կներառի առօրյա կյանքի բոլոր ոլորտները. խոհանոց, սպորտ, եղանակ, մշակույթ և այլն: Այս աշխատանքի առավելությունը խմբի լիակատար մասնակցությունն ու աշխատանքի ճիշտ բաշխումն է: Ուսանողներին կարելի է բաժանել խմբերի՝ ըստ իրենց լեզվի իմացության մակարդակի:

Համացանցով օտար լեզվի դասավանդմանը ներկայացվող նոր պահանջներից մեկն էլ համագործակցության ապահովումն է, կամ, ինչպես այժմ ընդունված է անվանել, ինտերակտիվությունը:

Համացանցը նպաստում է ուսուցանվող լեզվի յուրացմանը, խոսելու և արտահայտվելու հմտությունների ձևավորմանը, բառապաշարի հարստացմանը, քերականական կանոնների ընկալմանը՝ լեզվի ուսուցումը դարձնելով ավելի արդյունավետ:

Համացանցը զարգացնում է սովորողների սոցիալական և հոգեբանական հատկանիշները, նրանց ինքնավստահությունը և թիմում աշխատելու հմտությունները, ստեղծում է ուսուցման բարենպաստ պայմաններ՝ դառնալով դրա ինտերակտիվ միջոց:

Այսպիսով՝ ուսուցման արդի մեթոդների օգտագործումն ու տեխնոլոգիաների համադրումը թույլ է տալիս ավելի արդյունավետ և նպատակային դարձնել ուսումնական գործընթացը, քանզի յուրաքանչյուր լեզվի ուսուցման նպատակը տվյալ լեզվով ճիշտ և սահուն հաղորդակցվելն է:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Balboni P., Santipolo M. L'italiano nel mondo. Metodi dell'insegnamento dell'italiano nel mondo. Un'indagine qualitative. Roma: Bonacci editore, 2003.
2. Cavallero D. Insegnare la lingua, insegnare la cultura // *Tuttitalia* № 38, Autumn, 2009 // URL: www.sentieri.com/wp-content/uploads/2015/10/Articolo_Tuttitalia..pdf
3. Gasperetti M. L'italiano e' la quarta lingua piu' studiata nel mondo // *Corriere della sera*, 2014 // URL: www.corriere.it/scuola/14giugno16/dante-pizza-italiano-quarta-lingua-piu-studiata-mondo-4edfb4fe-f57a-11e3-ac9a-521682d84f63.shtml
4. Larsen-Freeman D. Techniques and principles in language teaching. Oxford: Oxford University Press, 1986.
5. Littlewood W. Communicative approach to language teaching methodology. Dublin: Dublin University. Trinity College, Centre for Language and Communication Studies, 1983.
6. Գալոյան Ն. Հաղորդակցական մոտեցումը և սկզբունքները // *Կանթեղ*, № 1, 2005 // էլեկտրոնային աղբյուր. <http://kantegh.asj-oa.am/647/>
7. Երիցյան Ս. Նորարարական տեխնոլոգիաները՝ անգլերեն լեզվի դասավանդման գործիք, 2013 // էլեկտրոնային աղբյուր. <https://funnyenglishforyou.wordpress.com/>
8. Մովսիսյան Ն. Համակարգչի և համացանցի ներառումը ուսուցման մեջ, 2009 // էլեկտրոնային աղբյուր. <http://notebook.mskh.am/art.php?id=231>

А. ГЕВОРГЯН – О некоторых новых методах обучения итальянскому языку. – В статье рассмотрены современные методы обучения итальянскому языку. Особое внимание уделяется коммуникативному методу и новым технологиям. Все виды деятельности, которые используются в процессе обучения языка, нацелены на формирование и расширение навыков говорения и письма. Они также развивают коммуникативную компетенцию и повышают эффективность обучения языка.

Ключевые слова: обучение иностранному языку, новый метод обучения, коммуникативный метод, развитие коммуникативной компетенции, новые технологии

A. GEVORGYAN – On Some New Methods of Teaching Italian. – The paper is an overview of two new methods of teaching Italian. Special attention is paid to the communicative method and the use of new technologies in the teaching process. The type of activities used in language teaching process are focused on the development of vocabulary. They also develop communicative competence and make language teaching more effective.

Key words: foreign language teaching, new teaching methods, communicative method, development of communicative competence, new technologies